

Sygn. akt I C 1212/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa (...)

przeciwko M. K.

o zapłatę

powództwo oddała.

I C.1212)15 Uzasadnienie

Powód (...) we W. wnosił o zasądzenie od pozwanej M. J. kwoty 10.688,92 złote, z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (9.11.2015roku) do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że pozwana oraz (...) Spółka z o.o. zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego zobowiązania. Wobec tego 22 czerwca 2010roku (...) spółka z o.o. przekazała wierzytelność wobec pozwanej na rzecz (...) S.a.R.L. Następnie umową z dnia 15 października 2010roku (...) s.a.R.L. przekazała wierzytelność na rzecz powoda.

Pozwana M. K. wnosila o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia ponieważ umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych została zawarta w 2006 roku. Zarzuciła ponadto, że powód nie udowodnił i nie wykazał wyliczenia należności. Zakwestionowała też wysokość roszczenia.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 21 czerwca 2010roku została zawarta pomiędzy (...) Spółka z o.o. w W. a Spółką (...) s.a.R.L. z siedzibą w L. umowa ramowa przelewu wierzytelności. Z kolei w dniu 15 października 2015 roku Spółka (...) s.a.R.L. zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności.

(odpisy umów przelewu wierzytelności k.8-15).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Stan faktyczny jest poza sporem.

Sąd uznał, że powództwo jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Słuszne są bowiem zarzuty pozwanej M. K..

Wprawdzie powód nie przedłożył umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, nie przywołał również daty zawarcia umowy z pozwaną w załącznikach do umów przelewu wierzytelności, ale brak ten nie może w jakikolwiek sposób obciążać pozwanej.

Niezależnie od tego należy zwrócić uwagę na to, że pierwsza umowa przelewu wierzytelności zawarta pomiędzy (...) spółką z o.o. a(...) s.a.R.L. nosi datę 21 czerwca 2010 roku. Oznacza to, że należność była już wymagalna.

Skoro powód wniósł pozew dopiero 9 listopada 2015 roku i nie przedstawił żadnych dowodów aby nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia, to niewątpliwie zarzut przedawnienia podnoszony przez pozwaną jest zasadny.

(...) Spółka z o.o. zawarła z pozwaną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Termin przedawnienia związany z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata.

Sąd podziela również pozostałe zarzuty podnoszone przez pozwaną.

Zgodnie z zasadą rozłożenia ciężaru dowodowego przewidzianą w przepisie art. 6 k.c., strona powodowa miała obowiązek udowodnienia istnienia zobowiązania i wykazania sposobu jego wyliczenia.

Tymczasem powód nie przedłożył umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pierwotnego wierzyciela z pozwaną oraz nie wskazał w jaki sposób wyliczył wysokość roszczenia. Dochodzona należność powinna zostać wyliczona w oparciu o przywołane postanowienia umowy i regulaminu świadczenia usług telefonicznych. Uwzględniony powinien być również okres za jaki wyliczone zostały odsetki z podaniem ich wysokości.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 118 kc. oraz mając na uwadze przepis art.31 ust.1 i ust.2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku – prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2004 roku, nr.171,poz.1800 z późn.zm.) w zw. z art. 6 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc.

Powód jako strona przegrywająca sprawę nie ma prawa żądania od pozwanej zwrotu kosztów postępowania sądowego.